

den forøgede Byrde, som Byen paatager sig. Derimod tilstaar jeg, at der ved Indlemmelsen kan opnaas en bedre Arrondering, Noget, som Byerne jo i Reglen sætte en vis Pris paa. Byen er nemlig bygget sammen med det paagjældende Landdistrikt, saa at man i den ene Ende har Byens Grund og i den anden Landkommunens, hvilket er et ubehageligt Måskepi. Jernbanen vilde ved en eventuel Indlemmelse kunne komme til at danne et smukt Skjel mellem Land og By, og Forholdene kunde overhovedet ordnes paa en særdeles heldig Maade. Skulde imidlertid Byen, for hvilken Indlemmelsen vil medføre store Udgifter, oven i Kjøbet yde den paagjældende Landkommune en Erstatning, vilde Indlemmelsen aabenbart blive gjort meget vanskelig. Forholdet er for Diebliffet dette, at det paagjældende Distrikt med Indenrigsministeriets Billigelse paa en Maade danner en særskilt Kreds; men det er under disse Forhold tillet meget uheldigt, og jeg tror, at Enhver, der har set, hvorledes Forholdene ere, maa erkjende, at det som særskilt Kreds slet ikke kan bevare sin Eksistens; thi Beboerne kunne ikke bestaa der, hvad der da ogsaa har haadt til Følge, at f. Ex. en enkelt Mand har solgt Alt, hvad han havde der, fordi han ikke turde risikere at blive der, naar det skulde slaas fast som en særskilt Kreds, og det er ogsaa sikkert, at ingen Mand kan leve der uden at bringe meget store Offre. Da det er store Tab, der vilde kunne flyde af de to ærede Medlemmers Ændringsforslag til § 2, maa jeg bede det ærede Thing om at forfaste det, hvorimod jeg i ethvert Tilfælde vil give Udvalgets Ændringsforslag min Stemme.

Strup: Der er et af de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som jeg ikke kan give min Stemme, og jeg skal gjøre Rede for Grunden dertil. Det er Ændringsforslaget under Nr. 2 til Lovudkastets § 2. Denne Paragraf indeholder nu en Bestemmelse om, at Forskjellen mellem de Realbyrder, der hvile paa Grunden, medens den hører til Landdistriktet, og den, der ville komme til at hvile paa Eiendommen, efter at den er indlemmet i Kjøbstaden, skal godtgjøres Grundeieren derved, at der af Byen gives ham en Obligation for det 25dobbelte Beløb, hvilket Beløb da forrentes og amortiseres. Nu har Udvalget gjennem Ændringsforslaget under Nr. 2 foreslaaet at gjøre den Forandring deri, at, naar Andragendet om Indlemmelsen er udgaaet fra Flextallet af Grundeierne og tiltraadt af Sogne- raadet, eller ogsaa naar det er udgaaet fra Sogne- raadet og tiltraadt af Flextallet af Grundeierne, og naar i begge Tilfælde Byraadet har været derimod, da skulde de Grundeiere, hvis Eiendomme indlemmes, derved tabe deres Ret til Erstatning for Forsørgelsen i Eiendommenes Skattebyrde. Dette forekommer mig at være urigtigt. Derfor har forstaaet den ærede Ordfører for Udval-

get ret, er Grunden til, at dette Ændringsforslag er stillet den, at Udvalget har anset det for ubilligt, at Byraadet, naar det var imod Indlemmelsen, ikke bestemte mindre skulde kunne tvinges til at udrede en Erstatning til Grundeierne for den forøgede Skattebyrde, der kom til at paahvile Eiendommen. Jeg kan selvfølgelig ikke Andet end erkjende, at det kan være meget haardt for en Bykommune, der overhovedet er imod Indlemmelsen, at man desuden gjennem § 2, muligvis ogsaa gjennem § 3, paalægger den at udrede et Beløb paa Grund af Indlemmelsen; men jeg kan dog ikke se rettere end, at det vil være en endnu langt større Uret, naar det Mindretal af Grundeierne, som ikke have været enige i Indlemmelsen, som hverken have andraget om denne eller tiltraadt Andragendet derom, ikke alene mod deres Billie tvinges til at komme ind under Kjøbstadkommunen, men ogsaa afskræres fra deres Ret til at faae Erstatning for de forøgede Realbyrder paa deres Eiendomme. Det er det, som Ændringsforslaget kan have til Følge. Naar man har Valget mellem enten muligvis — ikke sandsynligvis; thi man maa jo antage, at Regjeringen vil tage alle Billighedshensyn, — at komme til at tynge lidt for haardt paa en Kommune eller ogsaa i et enkelt Tilfælde at gjøre en efter mit Begreb ligefrem klar Uret mod Eiendomsbesidderne, er der for mig ingen Tvivl om, hvad jeg skal stemme for. At dette Sidste vil kunne blive Tilfældet, tror jeg ikke vil kunne modsiges. Jeg maa for mit Vedkommende stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 2, og jeg vil endog ogsaa sige, at der i dette Ændringsforslag for mig ligger et Principsspørgsmaal af en saadan Vigtighed, at jeg selv om Omfanget af de Tilfælde, som Bestemmelsen vil ramme, bliver meget lille, ikke vil kunne give Lovforslaget i sin Helhed min Stemme, naar denne Bestemmelse findes deri. Den gaar i mine Tanker ud paa hverken mere eller mindre end i visse Tilfælde at tilstede en Krenkelse af Grundeiernes Ret, som forekommer mig at være utilstedelig.

Da jeg formoder, at jeg ikke tiere kommer til at tage Ordet, maa det maasse være mig tilladt at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa en Bestemmelse i Lovforslagets § 2, som ikke er foreslaaet ændret, og som det forekommer mig, man ikke ret vel kan lade blive staaende uden noget Korrektiv. Det er en meget ubetydelig Ting, men jeg synes dog, at det er en Vanpryd for Paragrafen saaledes, som den staar. § 2 bestemmer jo blandt Andet, at Erstatningen til Grundeierne udredes med det 25dobbelte Beløb af den forøgede Skattebyrde, ikke kontant, men med en Obligation, som forrentes med 4 pCt. og afdrages med 2 pCt., eller rettere forrentes med 6 pCt., der er 4 pCt. Rente og Resten Afdrag; men saa føies endvidere til, at, indtil Erstatningssummen i det Hele er betalt, godtgjøres saavel Rente som Afdrag aarlig i